

L'HOME I LA SEVA CIRCUMSTÀNCIA TRÀGICA
AMB ETTY HILLESUM

TOTAL DISPOSICIÓ¹ (pg 77-78)

01

Ara sé que un ha d'alliberar-se, fins i tot de les pròpies preocupacions, per aquells que estima. Tot l'amor, la confiança en Déu i les forces que es tinguin s'han de tenir preparades per a qualsevol amb qui ens trobem fortuïtament en el camí i que ens necessiti.

El llum del cos és el teu ull. Quan el teu ull és bo, també, tot el teu cos està il·luminat; però, si és dolent, també el teu cos queda a les fosques. Mira, doncs, que la llum que hi ha en tu no sigui fosc.

Lc 11,34-35

Preguem: Ajuda'ns Senyor a interpretar les angoixes i necessitats dels que ens envolten i a no diluir-les en les pròpies inquietuds.

02

En l'actualitat coexisteixen dues possibilitats: o bé un pensa en sí mateix i en la seva supervivència, sense cap consideració envers els altres, o bé ha de renunciar als seus desitjos personals i ha d'entregar-se al destí. Personalment aquesta rendició no em significa resignació o abdicació, sinó un intent d'ajudar, amb totes les meves forces, allà on Déu em situï casualment, i no pensar solament en la pròpia tristesa i en la pròpia pèrdua: com si no caminés sinó que surés... Cal renunciar a tot per a poder fer, dia rere dia, les petites coses que s'han de fer per als altres. Sense perdre's en això.

Aconsegueix donar testimoni del darrer fragment d'humanitat, dintre del fang i els barracons: "Déu no és responsable, sinó fins i tot impotent davant d'un mal del qual la responsabilitat ha de ser absolutament imputada als homes"

Diari 1942, 98.

Jo pregaré al Pare i us donaré una altra protector, que resti amb vosaltres per sempre, l'Esperit de la veritat, que el món no pot rebre, perquè no el veu ni el coneix; vosaltres el coneixeu perquè es quedarà amb vosaltres i estarà amb vosaltres. No us deixaré pas orfes

Jo14,16-18

Preguem: Que la força del teu Esperit ens acompanyi per a saber trobar i discernir el camí que ens indiqués.

CONFIANÇA EN L'HOME (pg 78-79)

03

Bastaria que existís un sol ésser humà al que se li pogués dir humà per a poder creure en l'esser humà, en la humanitat. Per una sola persona decent no es podria abocar odi sobre un poble sencer.

Llavors Abraham s'acostà i digué: ¿De debò que faràs desaparèixer tant el just com el culpable? Suposem que a la ciutat hi ha cinquanta justos. ¿De debò que els faràs desaparèixer? ¿No perdonaràs aquest lloc per amor d'aquells cinquanta? ...

El Senyor va respondre: si trobava dintre de Sodoma cinquanta justos, per amor d'ells perdonaria tota la ciutat.

Abraham va insistir: Goso parlar al Senyor, jo que sóc només pols i cendra. Suposem que, per a arribar a cinquanta justos, en faltessin cinc. ¿Per aquests cinc, destruiries tota la ciutat? El Senyor li va dir: No la destruiria si hi trobava quaranta-cinc justos...

Abraham insistí novament: Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo per darrera vegada. Suposem que només n'hi hagués deu.

El Senyor li respongué: No la destruiria, per consideració a aquests deu.

Gen 18, 23s

Preguem: Senyor nostre i Déu nostre. Gràcies per a estimar-nos tant.

¹ Cites del llibre: *Las páginas más bellas de Ety Hilesim*. Monte Carmelo 2007. Selecció: Daniel Camarero. S'han traduït els textos del castellà.

LA PLENITUD QUE DÓNA L'AMOR (pg 79)

04

No existeix una relació causal entre el comportament de les persones i l'amor que puguis sentir per elles. L'amor pel teu semblant és com un resplendor elemental, del qual et nodreixes. El teu semblant té poc a veure en aquest procés. Que altres estiguin amb els meus pares. És l'única manera de poder viure ara: l'amor al més turmentat dels teus semblants, sense preferències; un amor que no es fixi en races, nacionalitats o filiacions polítiques.

Un home baixava de Jerusalem a Jericó i va caure en mans d'uns bandolers, que el despullaren, l'apallissaren i se'n anaren deixant-lo mig mort. Un samarità, que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí. S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà; després el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el duqué a l'hostal i se'n va ocupar.

Lc 10, 30-34

Preguem: Senyor, et preguem que sapiguem tastar i nodrir-nos de l'amor incondicional als nostres semblants.

05

Hi ha una paràbola a les Sagrades Escripures de la qual extrec sempre força. Diu més o menys així: "Si m'estimeu deixeu als vostres pares". Ahir a la tarda, lluitant per a no consumir-me de pietat davant la imatge dels meus pares – una pietat que em paralitzaria si cedís a la seva empenta -, la vaig reflexionar en els següents termes: no t'has d'enfonsar en el dolor i la preocupació causats per la família fins al punt de no ser capaç de prestar atenció i afecte a qualsevol altre persona. Cada cop se m'imposa més la idea de què el amor al proïsme, imatge de Déu al cap i a la fi, ha de superar l'amor nascut dels vincles de la sang. No m'interpreteu malament, si us plau: es podria dir que és contra natura... Sento fins i tot que és difícil escriure sobre aquest punt, en igual mesura que és fàcil experimentar-ho.

Si algú ve a mi i no m'estima més que el pare i la mare, la dona i els fills, els germans i les germanes, i fins i tot que la seva pròpia vida, no pot ser deixeble meu. Qui no porta la seva creu i em segueix, no pot ser deixeble meu. El qui de vosaltres no renuncia a tots els seus béns no pot ser deixeble meu.

Lc 14, 25-33

Preguem: Senyor, que l'amor que sentim per les persones més properes no serveixi per paraitzar-nos ni per a acomodar-nos sinó que ens doni la força i l'impuls per a estimar també més el proïsme.

EL PROBLEMA DE L'ODI (pg 81)

06

Si pel nostre odi ens hem convertit en uns gossos tan salvatges com ells, llavors tot això ja no té sentit.

Tots els qui obren el mal tenen odi a la llum, i no s'acosten a la llum perquè quedarien al descobert les seves obres.

Jn 3,20

Preguem: Senyor acosta'ns a la llum, que siguem transparents als ulls de tothom.

EL PROBLEMA ESTÀ EN EL NOSTRE INTERIOR (pg 84-85)

07

No crec que puguem millorar en alguna cosa el món exterior, mentre no haguem millorat primer el nostre interior. I aquesta em sembla l'única lliçó d'aquesta guerra. Que haguem après a buscar el mal només dins nostre i en cap altra part.

Us dic, doncs, i us urgeixo pel Senyor que no visqueu més com viuen els pagans, que es guien per raonaments sense valor. La seva intel·ligència és plena de tenebra i estan allunyats de la vida de Déu, ja que l'enduriment del seu cor els manté en la ignorància. Insensibles com són, s'han donat al llibertinatge, fins al punt de cometre sense fre tota mena d'impureses.

Però vosaltres, no és pas això el que heu après del Crist, si és que realment heu escoltat el seu anunci i heu estat instruïts per ell.

Així, doncs, segons la veritat que ve de Jesús, renunciieu al vostre comportament passat i despulleu-vos de l'home vell que es va

Tothom crea des de el seu interior el seu propi destí. La vida de cadascú es determina per la manera d'afrontar-la interiorment.

Diari 25-02-42, pág 82

destruint rere els desigs seductors; renoveu espiritualment el vostre interior i revestiu-vos de l'home nou, creat a imatge de Déu en la justícia i la santedat que neixen de la veritat.

Ef 4,17-23

Preguem: Pare que el temps pasqual que estem vivint ens ajudi a la nostra conversió cap a l'home nou.

COMPASSIÓ ENVERS L'ENEMIC (pg 86)

08

Sempre que tinc relació amb la gent intento comprendre qualsevol tipus de manifestació humana, de qui sigui, sempre que em sigui possible.

Aquella nit resaria també per al soldat alemany. Un de tants uniformes ara també té cara. I segur que n'hi haurà molts amb una cara així, en la qual puguem llegir alguna cosa que entenguem. Ell també pateix. No existeixen fronteres entre la gent que pateix. Als dos costats de totes les fronteres es pateix i cal resar per tots.

Diari 3-07-42, pág 119

Beneïu els qui us persegueixen. Beneïu, no maleïu. Alegreu-vos amb els qui estan alegres, ploreu amb els qui ploren. Viviu d'acord els uns amb els altres. No aspireu a grandeses, sinó poseu-vos al nivell dels humils. No us tingueu per savis. No torneu a ningú mal per mal; mireu de fer el bé a tothom. Si és possible, i fins on depengui de vosaltres, estigueu en pau amb tothom.

Estimats, no us prengueu la justícia per la vostra mà; deixeu que actuï el càstig de Déu, tal com diu l'Escriptura: A mi em toca de passar comptes, jo donaré la paga, diu el Senyor. Més aviat, si el teu enemic té fam, dóna-li menjar; si té set, dóna-li beure: serà com si possedis brases sobre el seu cap.

No et deixis vèncer pel mal; al contrari, venç el mal amb el bé.

Rm 12, 14-21

Preguem: Pare que siguem forts per seguir l'apòstol Pau quan ens demana: *No us emmotlleu al món present; deixeu-vos transformar i renoveu el vostre interior, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu.*

CANTS

Àngels del Senyor, *beneïu el Senyor:*

Surrexit Christus, Al·leluia

Éssers creats, *beneïu el Senyor:*

Cantate Domino, Al·leluia

- Aigües de l'espai/ estols del Senyor
- Sol i lluna/ estrelles del cel
- Plugues i rosades/ tots els vents
- Foc i calor/ freds i gelades
- Rosades i gebre/ glaç i freds
- Neus i geleres/ dies i nits
- Núvols i llamps/ rius i mars
- Tots els ocells/ feres i ramats
- Poble d'Israel/ servents del Senyor

(T 40)

- Alegreu-vos pobles/ alegre-vos pobles:/ Jesucrist ha ressuscitat. (T 61)
- Surrexit Dominus vere. Al·leluia, al·leluia/ Surrexit Christus hodie. Al·leluia. Al·leluia (T49)
- Jesús el Crist, la llum del meu cor,/ no permetis que em parli la foscor./ Jesús el Crist, la llum del meu cor,/ fes que pugui acollir el teu amor. (T 9)
- In resurrectione tua, Christe,/ coeli et terra laetentur. (2) (T 118)
- Déu és amor, tingues coratge, viu en l'amor./ Déu és amor, no tinguis cap por.
- Venite, exultemus Domino,/ venite adoremus. (2) (T 59)